

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa M. F.

przeciwko [...] P. Spółce Akcyjnej w P.

o ustalenie istnienia stosunku pracy, dopuszczenie do pracy,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw

Publicznych w dniu 8 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S.

z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt VI Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i przyznaje od strony pozwanej na rzecz strony powodowej 120 zł (sto dwadzieścia) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Pozwana wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w S. z 20 września 2013 r. Zarzucono naruszenie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego, art. 25¹ k.p., art. 11 k.p. w związku z art. 65 k.c. oraz art. 65 k.c. w związku z art. 300 k.p.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, „polegającego na rozstrzygnięciu kwestii, czy w sytuacji, gdy zawarta na czas określony umowa o

pracę uległa rozwiązaniu z upływem 24 miesięcy zatrudnienia z uwagi na przekroczenie łącznego okresu zatrudnienia na podstawie kolejnych umów o pracę zawartych na czas określony w okresie obowiązywania ustawy z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego, to pomimo faktu, że zgodną wolą stron, o której mowa w art. 11 k.p., nie było zawarcie w sposób dorozumiany (przez dopuszczenie do pracy) umowy o pracę na czas nieokreślony, należy przyjąć, że strony zawarły taką umowę (bezterminową), czy też doszło, zgodnie z art. 11 k.p., do zawarcia w sposób dorozumiany umowy o pracę na czas określony do dnia, do którego miała trwać zgodnie z oświadczeniami stron ostatnia z zawartych przez strony umów terminowych, gdyż zgodną wolą stron nie było kontynuowanie zatrudnienia po tym okresie, a niewątpliwie w przypadku zawarcia kolejnej terminowej umowy na piśmie rozwiązałaby się ona z upływem okresu, na który została zawarta”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie (postanowienie SN z 16 maja 2008 r., I UK 16/08, LexPolonica nr 3058328).

Nie można uznać, iż zagadnienie prawne budzi poważne wątpliwości, jeśli skarżący nie uzasadni tego, np. przez wykazanie, że dotychczasowe orzecznictwo i doktryna prawa nie dają w tym zakresie wystarczającego rozwiązania (postanowienia SN z 27 maja 2010 r., II PK 66/10, niepubl., podobnie SN w postanowieniu z 25 sierpnia 2004 r., I PZP 4/04, Wspólnota 2004/19/54).

Sąd Najwyższy w wyroku z 4 października 2013 r., I PK 67/13, LEX nr 1385751, stwierdził, że stosunek pracy na czas określony trwający przez ponad 2 lata po wejściu w życie ustawy antykryzysowej obowiązuje na czas nieokreślony.

W uzasadnieniu tego orzeczenia stwierdzono, że skutkiem przekroczenia 24 miesięcznego okresu zatrudnienia na podstawie umów na czas określony jest przekształcenie umowy terminowej w umowę na czas nieokreślony, której wypowiedzenie podlega reżimowi stosownych przepisów Kodeksu pracy. W kwestii

tego problemu stanowisko doktryny prawa pracy, które podziela Sąd Najwyższy, jest jednoznaczne. Twierdzi się mianowicie, że stosunki pracy na czas określony, trwające po dniu wejścia w życie ustawy antykryzysowej ponad 24 miesiące, należy uznać za stosunek pracy na czas nieokreślony (tak M. Raczkowski: Umowy na czas określony w ustawie antykryzysowej, PiZS 2010/6/16, czy K. Jaśkowski: Komentarz do art. 25¹ Kodeksu pracy, LEX). W wyroku z dnia 18 stycznia 2013 r., II PK 149/12 Sąd Najwyższy przyjął, że w tej sytuacji dochodzi do zawarcia umowy na czas nieokreślony poprzez dopuszczenie pracownika do pracy. Na tej podstawie należało uznać, że pracodawca naruszył przepisy k.p. dotyczące okresu wypowiedzenia oraz zasadności przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę na czas nieokreślony.

Z tego względu, orzeczono jak w sentencji.